

קונטְּרָס

פֶתַח אַמְוֹנָה

יגלה נפלאות נוראות, איך שיכول כל בר ישראל להפנס
אליו יתברא, והוא על-ידי פתח האמונה הקדושה, כי
האמונה היא הפתח להפנס אל כל הקדשות שבעוולם,
אשר מי שחזק באמונה.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוו והצפין
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מוריינו ורבינו
רבי נחמן מברגסלב, זכותו יגן علينا.
ועל-פי דברי תלמידו, מוריינו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל ר' לא אנים ליה
רבי נתן מברגסלב, זכותו יגן علينا,
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים, ומאמרי חכמים
הקדושים מגمرا ומדרשים וזהר הקדוש

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברגסלב
עה"ק ירושלים טובב"א

וַיֹּאמֶר מֹהָרְא"שׁ נ"י: מֵי
שִׁזְוָכָה לְדַבֵּק עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבְּרֹךְ
בְּדִבְקוֹת אֲמִתָּה, וְרוֹאָה רַק אֶת
אֲמִתָּה מִצְיאוֹתוֹ יִתְבְּרֹךְ, אֲזֶן
מִרְגִּישׁ מִפְּנֵשׁ בְּשֹׁעַת הַתְּפִלָּה
אֵין שְׁפֵל תְּבַה הִיא יְהֻלוֹם,
וְמִאִירָה בָּאוֹר נְפָלָא מִיחַד,
בְּאַחֲרֵי יְחִיד וּמִיחַד אֲמִתָּה
מִצְיאוֹתוֹ יִתְבְּרֹךְ (עַיִן לְקוֹטִי-
מוֹהָרְעָז, חָלֵק א', חָלֵק א',
סִימָן ס"ה).

(אמרי מוֹהָרְא"שׁ, חָלֵק א', סִימָן רעד)

קונטֿרָס

פֶתַח אֶמְוֹנָה

.א.

צָרִיךְ שְׁתַכְנִיס בַּעֲצֵמָךְ אֲהוֹבִי, אָחִי הַיּוֹקֵר,
אֶמְוֹנָה פְשׁוֹטָה, כִּי עַקְרָב פֶתַח הַקָּדוֹשָׁה הוּא "פֶתַח
אֶמְוֹנָה" הַפְשׁוֹטָה, לְסַלְקֵת דַעַתּוּ לְגִמְרִי, וְלַהֲאִמְזִין
בוּ יַתְבִּרְךּ בְתִמְמוֹת וּבְפִשְׁיטּוֹת גְמוֹרָה, וְכָל מַה
שְׁמַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר בֶּאֶמְוֹנָה פְשׁוֹטָה, כִּמּוֹ
כֵן נְכַנֵּס יוֹתֵר בֶּפֶתַח הַקָּדוֹשָׁה, כִּי ذָה תָלוּי בָּזָה,
וְעַקְרָב הַבְּחִירָה לְאָדָם בָּזָה הַעוֹלָם, הִיא אַיְדִים זוֹכָה
לְסַלְקֵת דַעַתּוּ לְגִמְרִי, וּמְאִמְזִין בוּ יַתְבִּרְךּ בְּלִי
שֻׁוּם חִכְמּוֹת כָּלָל, וְזָה הַחְפִירָשׁ בֵּין הָאֶמְתָה וּהַשְׁקָר,
וְעַקְרָב הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם הִיא בְעַנְנִין הָאֶמְתָה וּהַשְׁקָר,
כִּי אֶאֱמָת הִיא עַצְם הַקָּדוֹשָׁה וְהַטּוֹב, וְשְׁקָר הוּא

עקר הטעמה והסתרא אחרא וברע, וצריך האדם לבחן בטוב ולמאס ברע, הינו לקרב האמת ולרחק השקר, והגיה השקר והסתרא אחרא הם הבלתי נדרף אין בהם שום ממשות כלל, מאחר שהם שקר ומלי דכדי, וזה בבחינת כל אלה הטעמים אלילים (דברי הימים א' ט"ז), אלילים ממש, אך אף על פי כן בשביל כח הבחירה נתן כח לשקר עד שיוכל להטעות את האדם, ולומר עליו שהואאמת, כי כשחווזרים על השקר שטי פעים, נעשה אצלם אמרת וכו', ולא די שהאדם יכול להטעות את עצמו, אלא שיכל להטעות גם אחרים בשקרים ובגנבת ערכומתיו, ולא די בזה אלא שככל יכול להמשיך הסתרה כזאת, וכך גם השם יתברך מסכים עמו, בבחינת (ברכות ס"ג): גנבה אמרתך רחמנא קרייא, (גב הנמצא במחתרת צועק להשם), כי השם יתברך נתן כח לבחירה כל-כך, שעקרה על ידי השקר, עד שיש כח לשקר שהוא בבחינת גנבה להעלים האמת כל-כך, עד שהיה נדרמה לכואורה וכך העלים האמת גם למעלה בכיוול, וזה שאמרו חכמיינו הקדושים על הגנבה שעשה עין של מטה וכך אינה רואה, עשה ממש בכיוול,

וזה שמצינו לגבי עשו, שרצה להטעות את אביו בראותו ובשקריו, עד שימשיך עליו את הברכות מלמעלה, עד שיעקב הכהן לילך עמו במרמה גדולה, עד שחתף את הברכות ממנה, וגם אף על-פיין התגבר עשו ואמר (בראשית כ"ז): "ברכני גם אני אב'", עד שברכו: "וועל חרבך תחיה", שעל-ידי-זה מתארכת הצלות כל-כך כידוע, וזה בחינת — חמוץ הגנב מהגזלן, כי הגזלן אינו מעלים על-כל-פניהם את האמת כל-כך בערמתו, ובשקריו, רק הוא בא וגוזל את חבירו בזורע ובאנס, והגבב בא בערמה ובמרמה כל-כך עד שמעלים האמת יותר ויותר כביכול, אבל עשה עין של מטה וכו', ועל-יין הגנב משלם כפלים ותשולם ארבעה וחמשה כמו שאמרו חכמיינו הקדושים, כי בונדי (תהלים צ"ב): "וְאַתָּה מַרְוֵם לְעוֹלָם הַשֵּׁם", כי אף-על-פי שפטן פח לשקר להתגבר כל-כך, אף-על-פיין יד הקדשה והאמת תמיד על העליונה, כי מעט מהאור דוחה הרבה מן החשך, ותפרק כ Sherman השם האדם עצמו לאמת לאמתה, אין מאייר עליו אור השם יתברך, שהוא כביכול עצם האמת, וזה לא די שזוכה לנצח מהחשך והשקר, אף גם

הוא זוכה להוציא מם כל הטוב, שהיה כבוש אצל מכך, וכל מה ששאchar וחותש מתגברים ביותר להחשיך עליו, חס ושלום, הוא מוציא מם הטוב שכבוש בחותם יותר ויותר, על-ידי שמתגבר ביותר להמשיך על עצמו אור האמת, שהה בחינת תשלומי לפול, שמלים הגנוב ב>ShowMe את הגנבה בידו, ואם התגבר ביותר עד שכבר טבחו או מכרו, אין משלים ארבעה וחמשה, שהה בחינת מה שזכה יעקב אבינו עליו השלום, על-ידי האמת והתמים שלו להוציא מיד עשו הבכורה, ומיד לבן החזיא כל זוגיו ושנים עשר שבטי יה ועشيرות גדולה, והכל על-ידי גצל האמת, שעלה-ידי זה לא די, שהשקר אינו יכול להחשיך עליו, חס ושלום, אף גם האמת מאירה לו כל-כך, עד שמאזיא מהם כל הטוב שהיה כבוש אצל מכך; ולכן ראה אהובי, אחיו היקר, מה לפניו, וראה לבחור תמיד רק באמת שהוא הקדוש-ברוך-הוא עצמו, וזה יעוז לך לעבר את זה העולם בשלום.

ב.

אריך שפֶּתֶדֶע, אהובי, אחיו, כי מدت האמונה הקדושה, היא סוד האמצומים, ובכפי שהאדם מכניס את עצמו בתוך האמצומים, כמו כן יכול לקבל את כל המחיין ומהשגות הגבוחות, כי אפשר שיכלו לדעת ולהספיק במה שאין לו רשות, ואינו רוצה לסוך על האמונה בלבד, על-ידי זה גורם שבירת כלים, חס ושלום, דהיינו שנשבר כל האמונה, מאחר שאין רוצה לסוך על האמונה בלבד, ורוצה לדעת ולהבין דייקא בלי אמונה, נמצא שפֶּטֶשֶׁיט את הדעת מן האמונה שזה בחינת שבירה של כלים ומיתת המלכים, כי נשארו הכלים בלי אורות ומהאורות בלי כלים, כי האמונה היא בחינת כלים והדעת היא בחינת אורות, ומחתמת זה נתבטל האור חזר הכל אל אין סוף, מחתמת שהוא בלי כל, והכלים נפל למטה וכו' פידוע מהכתרבים, לנו שמחמת שרודף שכלו להספיק במה שאין לו רשות, ואינו רוצה לסוך שם על האמונה בלבד, נמצא שפוגם באמונה, וזה מחתמת רבוי אור השכל נשבר בלי האמונה, וזה נפגם ונופל מהאמונה וגבתטל הדעת לגמרי,

שָׁאַיְנוּ יִכְלֶنֶל עַל-יִדֵּינוּ לְהַבִּין וְלְהַשִּׁיג אֲפָלוּ מַה
שְׁהִיא אָפָשָׂר לוּ לְהַבִּין בִּתְחִלָּה, כִּי חֹזֵר הַפֵּל אֶל
בְּחִינַת אֵין סֻוֹף, מַאֲחַר שְׁגַשְׁבָּרוּ הַכְּלִי וְהַצְמָצָוּמִים
שָׁהֵם הָאָמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה, וְזֹה בְּחִינַת חֲטָא עַצְמַת הַדּוֹת,
שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים: דָּאַסְתְּבָל בְּפֶה דְּלָא
הָוֹ לִיהְ רְשָׁוֹת, שְׁעַל-יִדֵּינוּ חָזָר וְגָרָם שְׁבִירָת
כְּלִים, וְעַל-בָּן רָאָה לְסַלְקָה תִּמְיד אֶת דַעַתְךָ, וְזֹה
יְהִי הַצְמָצָום שְׁלֹךְ, וְתִכְנִיס עַצְמָךְ בְּתוֹךְ הָאָמוֹנָה
הַקָּדוֹשָׁה, וְעַל-יִדֵּינוּ יְהִי לְךָ כְּלִים חֲזָקִים לְקַבֵּל
אֶת אָור הַשְּׁכָל, וְתַזְקֵה לְזִפְנָה הַמְּחִין, וְתַהְיֵה כָּל-
לְקַבֵּל בּוּ שְׁפָע אַלְקִי.

ג.

צָרִיךְ שְׁתַדֵּעַ, אֲהוֹבִי, אֲחֵי הַיּוֹקָר, אֲשֶׁר מֵי
שַׁהְוָא חֲזָק בָּאָמוֹנָתוֹ כָּל-כֵּה, זוֹכָה אַחֲרֵיכֶךָ לְהַבִּין
בְּשֶׁכְלוֹ, וּמִמְשִׁיךְ אָור הַפֵּל לְתוֹךְ הָאָמוֹנָה, וְזֹה
בְּחִינַת יְחִיד גָּדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכַנְתִּיהָ, שְׁזָה עַקְרָב
קִיּוֹם וְשִׁלְמוֹת כָּל הַעוֹלָמּוֹת, וְעַל-יִדֵּינוּ נָולְדים
מְחִין חֲדָשִׁים, בְּבִחִינַת עַבְיוֹר יְגִיקָה מְחִין, דְּהִינָּה
שְׁעַל-יָדִי שְׁמַאיָּר הַשְּׁכָל לְתוֹךְ הָאָמוֹנָה, עַל-יָדִי

זה זוכים להולד ולבנות השגות חדשות בידיעת רוממותו יתברך, וזה עקר בחינת הדבקות שיש ישראל צריכים להדק בינם יתברך, שהוא בחינת התחברות כנסת ישראל עם דוד, כי כלל ישראל שהם בחינת כנסת ישראל הם מאמינים בני מאמינים, כי שרש נשמתם הוא מהאמונה, וכשהם יתברך מאיר להם פנים, ורואים ומשיגים איזו השגה וידעה והכירה באלהות יתברך שלו, נמצא שגחת ברית האמונה עם הדעת הקדושה, שזו בחינת יהוד קדשא בריך הוא ושבנתיה, כי באחריותך דלתה אתער מלעילה, (בחתוריות שלמטה נתעורר מלמעלה) עד למעלה למעלה, שבכל העולמות למעלה למעלה מתחברת האמונה עם הדעת הקדושה בכוכב, וזה בחינת דבקות ישראל בה' יתברך, בחינת (דברים י): "ובו תדרך".

.ד.

צריך שתדע, אהובי, אחי הימך, כי עקר הבראה היתה בשכיב האדם, הינו בשכיב הצדיק שנקר אדם, ועקר מעלה האדם היה שיש לו כה

לקשר ולחבר כל ה

- עוֹלָמוֹת

 יחד, דהינו לחבר עולם
סתאה בעולם עלה, שביהם כלולים תקון כל
ה

- עוֹלָמוֹת

, כי האדם כלול משייהם – מעליונים
ומתחתונים, כמו שאמרו חכמיינו הקדושים, כי
זה עקר השְׁלִמוֹת, וזה עקר השְׁעֻשְׂוִים של השם
יתברך, בשְׁמַתְّחֵבָר ומתקשר עולם התחתון, שהוא
עולם העֲשֵׂיה הגשמי הזה, בעוֹלָמוֹת העליונים
הרוחניים והזכים מאר, בבחינת ואבית תהלה
מנושי עפר מקרוצי חמר, כי זה רצונו יתברך,
שבשביל זה ברא כל הבריאה מראש ועד סוף,
והכל בשבייל האדם בעַל הַבְּחִירָה, שהוא בעולם
זה הגשמי, שucker עובדות היא לקשר תחתונים
בעליונים, וזה עקר תענוגיו ושְׁעֻשְׂוִעִים יתברך, כי
מיום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, נתנה
להיות דירתו בתְּחִתּוֹנִים (מדרש פנחות באחומי),
ועקר התְּקִשְׁרוֹת והכְּלִוֹת של תחתונים בעליונים
– עולם סתאה בעולם עלה, הוא רק על-ידי
אמונה, שהוא כלל התורה, בבחינת (תהלים קי"א):
"כָּל מִצּוֹתִיךְ אָמֹנוֹה", כי כלל מצות התורה הם
בעוֹלָמוֹת זהה בעוֹלָם הַמְּעָשָׁה דיקא, ורבן בבלון
מלבשות בדברים גשמיים, שצרכיהם לעשות ציצית

מזכיר ופשתן דיקא, ותפלין מעור בהמה, וכן סבה ולולב וכו', ועל-ידי שאנו מקימים מצוותינו יתברך במעשה דיקא בדברים גשמיים, על-ידי זה נעשה עקר היחוד וההתקשרות של עלמא תחתה בעלה עלה עלה, שנכללה שכינה עוז השוכנת בתתונותם למי שהוא מרום על כל ברכה ותלה, כי הוא יתברך למלחה מכל הרווחניות ומכל השמות ומכל המחשבות, ולית מחשבה תפיסა ביה כלל, ועל-כן באמת זאת הבהיר א' אפשר להציג על-ידי שום שכל וחכמה, א'יך אפשר לקשר עולם הגשמי הזה בבורא הכל יתברך, כשהוא מרום מכל הרווחניות, ואיך שיק שהוא יתברך יקבל תענוג ושבועה ממשעה התתונות, אשר על-ידי מבוכה זאת רבים נתקרכו לגמרי, רחמנא לצלן, ורבים אומרים לכל המצוות טעמיים של שנות זהב, אבל באמת אי אפשר להציג ולהבין זאת בשום שכל, כי אם באמונה בלבד, כמו שכותוב: "כל מצוותך אמונה", והאמונה הזאת משפיעים בנו הצדיקים האמתיים, שזכה לתוכלית הידיעה, אשר לא גרע, ולאחר שם בבחינת — לא גרע, שהו תוכלית הידיעה, על-כן הם בתוכלית שלימות האמונה, כי האמונה

היא במאה שאין מבינים, ועל-ידי האמונה הזאת, שהוא סוד כל התורה והמצוות, על-ידי זה מתקשרין ונכללים כל העולמות הפתוחונים בעליונים, שהוא עקר התכלית, שבסبيل זה נברא הפל.

ה.

צריך שתדע, אהובי, אחינו היקר, כי העקר הוא אמונה, הינו להאמין בחידוש העולם, וזהו האמונה צריך להמשיך על עצמו מחדש מפני אותו היום מפני השנאים שבאותו היום בכלל ובפרט, כי אין יום דומה לחברו, וכמו בא בכתביו האריז"ל ובדברינו פה פעים, וכי מה שמתחרזים באמונה חדש העולם, כמו כן זוכים לחידוש העולם שלעתיד, ובאמת הפל אחד, כי מי שזכה לאמונה שלמה על-ידי התקabbrות לצדיקי אמרת, הוא ממשיך על עצמו בכלל יום ובכל עת בחינת חדש העולם שלעתיד, כי זה כלל האדם (קלהת י"ב), שנברא רק בס سبيل זה, כי כלל ישראל יש להם חלק לעולם הבא (סנהדרין צ'). וזה כלל עבודת האיש היישראלי שבסכל יום שהוא רק בס سبيل התכלית הגזית,

הינו שימשיך על עצמו על-ידי עבודה זאת קדרשת
חדשן העולם שלעתיד, וכל השננים שהשם יתברך
עשה בכל יום ובכל הגלגולים והסבות שמתחרדים
בכל יום בכלל ובפרט, שכולם הם רק לרפוא רמזים
להתקרב לעובודתו יתברך, הפל פאשר לפל הוא,
כדי שתיקון האדם עם כל חקי העולמות הקיימים
בו, עד שיוכלו להתחדש לעתיד בשלמות, שייהי
לו חלק טוב בחידוש העולם שלעתיד, שהוא העולם
הבא, ועל כן בכל יום נמשכת התהדרות נפלאה
לגמר, וצריך האדם לשים לב זהה בכל יום, ואפלז
מי שאין לו דעת להבין זאת כראוי, הינו להבין
הרמזים שיש בכל דבר שמתחרדים בכל יום, צרייך
להאמין בזה על-כל-פניהם, שבכל יום נמשך חדרשות
לגמר כמו שאנו אומרים בכל יום — עשה
חדרשות וכו', וזה בחינת (איכה ג'): "חדרשים
לבקרים הרבה אמונה", הינו שצרייכים שתיהיה לו
אמונה רבה להאמין בזה, שהשם יתברך מחדש
עולם כולו בקר, שהוא בחינת — חדרשים לבקרים.

ו.

צרייך שתחדע, אהובי, אחיו היקר, אשר כל

הברואים לא נבראו אלא כדי להכير ולידע אותו יתברך על-ידיך זה, כמו שכתוב בזוהר הקדוש: בגין לאשתחווין ליה, כי השם יתברך המשיח כל מין ומין שברא מאחדות הפשוטה, ונתן בכלל אחד ואחד כח זה, שדיקה על-ידי המינים האלה המשנים זה מה שהם פועלות משתנות, אשר הוא בוגר שכל האנושי, שפועלות משתנות כלל-כח כאלו יהיו נמשכות מאחד הפשוט, אבל השם יתברך ברא עולם בחכמה נפלאה כזו, עד שדיקה על-ידי רבוי הפעולות המשנות האלה יכירו ויידעו אחדות הפשוטה יתברך, ויידעו כח גבורותיו ונפלאותיו, כמו שכתוב (תהלים צ"ב): "מה רבו מעשיך השם כלם בחכמה עשית, אבל אי אפשר לידע ולהאמין שהפעולות המשנות נמשכות ממנה יתברך, כי אם כSSHOMRIIN סדר הבריאות שיהיה כל מין ומין לבדו, כי אי אפשר לשום פעולה משנה לחזר ולהכליל באחדות הפשוטה, כי אם דרך השביל והאנור שנמשך דרך שם מרשׁו מאחד הפשוט, אז נתגלה על-ידיך זה דיקה אחדות הפשוטה, אבל כשמשגין סדרי בראשית, חס ושלום, על-ידי כלאים ותערובות, בפרט כשהועשין מלאכה בכללאי בהמה,

או נתחרבים הדרך והסדר, עד שאפשר שיעלה כל דבר לשידו להכלל באחד הפתוחות, ואז חייתו דרך הקליפות והסתרא אחרא, שהן בחייבת כפירות, ואז מתגברים השנויות ביותר, ונתחזרות קלות שור וחרמור שהם בחינת עשו ויישמעאל, שהם כלל השבעים אמות, שהם הפהוק מכל התקונים המבאים בפנים, שזכה על ידם להמשיך אמונה אחדות הפתוחה מתוך פעולות משפטנות, שהוא עקר תקון כלל העולמות.

. ז.

צריך שתדע, אהובי, אחוי היקר, כי עקר השלמות הוא רק האמונה הקדושה, כי אין שלמות רק בחייבת אמונה ובלי אמונה כלל הדברים חסרים, כי באמת אי אפשר לדעת ולהשיג שום דבר בשלמות הגמורה, ועל כן אפילו מי שזכה להשיג איזו כוננה באיזו מצוה, ואפילו השיג כוננה אמתית, איזו כוננה באיזו מצוה, ואפילו השיג כוננה אמתית, כשירצה לעשות המצוה באותו הרגע לבד, ועודאי אין זה שלמות, כי כפלים למשיה (איוב י"א),

כִּי גַם זֹאת הַפּוֹנָה בָּנוּדָאֵי אֵי אָפְשָׁר לְהַשִּׁיגָה עַד תְּכִלִּיתָה בְּשֶׁלְמוֹת, מְכֻל שֶׁבַן כִּי יִשׁ שְׁבָעִים פָּנִים לְתוֹרָה, וְכָל פָּנִים וּפָנִים هֵם כְּלוּלִים מְאַלְפִים וּרְבָבּוֹת פְּרוֹשִׁים עַד אֵין גַּז, וּבָנוּדָאֵי אֵין מַי שִׁיּוּכֵל לְהַשִּׁיג מֵצָה אֲחַת בְּשֶׁלְמוֹת גַּמָּרוֹה, כִּי אַרְךָה מְאַרְץ מְדֹה וּרְחָבָה מְגִי יִם (איוב י"א), וּכְמוֹ שְׁפָתּוֹב (תְּהִלִּים קי"ט) : "לְכָל תְּכָלה רָאִיתִי גַּז רְחָבָה מֵצָה מְאַד"; וּעַל-כֵּן אָם יַרְצָח לְקִים הַמְצֹוֹת רַק עַם זֹאת הַפּוֹנָה לְבַד, בָּנוּדָאֵי יִחְסַר הַרְבָּה, כִּי פָנִית הַמְצָה הִיא עַד אֵין גַּז, וּעַל-כֵּן לְעוֹלָם צָרִיךְ אַמְוֹנָה, כִּי אַמְוֹנָה הִיא שֶׁלְמוֹת, כִּי כְּשֶׁמְקִים אֶת הַמְצָה בְּאַמְוֹנָה, שְׁמָאַמֵּין שְׁהָשָׂם יַתְבִּרְךְ צִיה לְנוּ לְעַשּׂוֹת אֶת הַמְצָה הַזֹּאת מִצֶּד רְצׂוֹנוֹ וּטְעַמוֹּ מַה שַׁהְוָא נְעָלָם מְאַד, וְאֵי אָפְשָׁר לְהַשִּׁיגוּ כָּל בְּשֶׁלְמוֹת, בְּזֹאת הַפּוֹנָה כְּלוּלוֹת כָּל הַפּוֹנּוֹת שְׁבָעוֹלָם בְּשֶׁלְמוֹת, כִּי בְּרַצּוֹנוֹ יַתְבִּרְךְ שְׁرָצָה שְׁנַעֲשָׂה זֹאת הַמְצָה שֶׁם כְּלוּלוֹת כָּל הַפּוֹנּוֹת שְׁזַכוּ הַצְדִּיקִים לְהַשִּׁיג כָּבֵר וּמָה שְׁעַתִּיד לְהַתְגִּלוֹת עוֹד בִּיּוֹתָר וּיוֹתָר לְמַעַלָּה עַד אֵין גַּז, וְהָוָא עֹשֶׂה הַמְצָה עַל דִּעָתָה זוּ, וְאֵז הַמְצָה בְּשֶׁלְמוֹת, כִּי בָּזָה כְּלוּלוֹת כָּל הַפּוֹנּוֹת עַד אֵין סָוף, וּעַל-כֵּן אָפְלוּ מַי שְׁזַוְּכָה לְהַשִּׁיג פּוֹנָה אַמְתִּית, מַה

שראוי לבון באמת, אבל אף-על-פי-כן לעולם
צריך לארף לזה את האמונה הקדושה, וזו יש
שלמות לכונתו ולמצוותיו, אמנם, שucker השלמות
היא רק אמונה בלבד, ועל-כן נקראת האמונה
— תפימות, כמו שכתוב (דברים י"ח): "תפמים
תהייה עם השם אלקיך", כי שם תכליות השלמות
ו�탮ימות, כי בדעת אי אפשר להשיג שם
דבר השלמות, כי אם על-ידי האמונה, כי מאחר
שהוא מאמין בהשם יתברך ובצדיקיו ובמצוותיו
יתברך באמונה שלמה, אז הוא שלם בתכליות
השלמות, כי האמונה היא בלי גבול, כי הוא
מאמין באמת שהיא עד אין סוף, אף-על-פי שאין
אפשר להשיג בדעת בשום אופן, אבל האמונה
מקפת הכל עד אין סוף ואין תכליות.

ח.

צריך שתרדע, אהובי, אחיך היקר, כי עקר
התגלות מלכותו וממשלו יתברך היא על-ידי
אמונה, כי אמונה היא בחינת מלכות, כי בשכל אי
אפשר להשיג אותו יתברך, ולא את דרכי הנחתו,

כִּי אֵם עַל-יְדֵי אֶמְוֹנָה, וּעֲקָר הָאֶמוֹנָה נִמְשָׁכֶת עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, שִׁקְבָּלָנוּ בְּכַתְבּוֹ וּבְעַל-פִּיהָ, וּעֲקָר שְׁלֹמוֹת הָאֶמוֹנָה הָוְאָ עַל-יְדֵי תּוֹרָה שְׁבָעַל-פִּיהָ, שְׁבָזָה עֲקָר הַהְבִּיל שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַל הָאֶמוֹת, כִּי תּוֹרָה שִׁבְכַּתְבּוֹ יְזָדִיעִים הָגּוֹים גַּם-כֵן, וּלְזֹמְדִים אָוֹתָה, רַק מִתּוֹרָה שְׁבָעַל-פִּיהָ הֵם רְחוֹקִים לְגַמְרִי וּכֹפְרִין בָּה, וּכְמוֹ-כֵן בָּעֲנֵינוּ הָאֶמוֹנָה הַקָּדוֹשָׁה, כִּי בְּאֶמֶת גַּם הָאֶמוֹת כָּלִם יִשְׁלַׁחְתָּהּ אֶמוֹנָה בָּמִצְיאוֹתָהּ יִתְבָּרֶךְ, וּכְמוֹ שֶׁאָמַרְתָּ חַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים: דָּקְרוּ לֵיהֶן אַלְקָא דְּאַלְקִיא (שַׁקְוָרָאִים לוֹ אַלְקִי הַאַלְקִים), רַק שְׁבָפְרַטִּיות הָאֶמוֹנָה הַיְנוּ לְהָאָמִין שְׁהָשָׁם יִתְבָּרֶךְ מִנְהִיג הָעוֹלָם כֶּרֶצְנוּ בְּהַשְׁגַּחֲתָו הַפְּרַטִּית, וְכֹל הַשְׁנוּיִים שְׁנָעָשִׁים בְּעוֹלָם בְּכָל עַת וּרְגֹעַ, הַפָּל עַל יְדֵוּ יִתְבָּרֶךְ, כִּי גַם הַטְּבָע בְּעַצְמוֹ מִתְנַגָּג רַק בְּרַצְנוּ יִתְבָּרֶךְ, בָּעֲנֵינוּ זֶה הֵם נְבוּכִים בְּדֻעָות זְרוֹת וּבְכְפִירָות גְּדוֹלָה, עַד שְׁמִיחָת זֶה נְמִצָּאים בִּינֵיכֶם קָצָת כּוֹפְרִים גַּמּוֹרִים, אֲכָל הֵם בְּטַלִּים בְּמַעֲוִיטה, וְהֵם מְבָזִים גַּם בִּיעִינֵיכֶם הָגּוֹים בְּעַצְמָם כְּלָבִים, כִּי הַפָּל מְזִדִּים בְּעַקָּר הָאֶמוֹנָה בּוֹ יִתְבָּרֶךְ בְּכָל, אֲכָל אֲגַחֵנוּ בִּנֵיכֶם יִשְׂרָאֵל הַבְּדִילָנוּ הַשָּׁם יִתְבָּרֶךְ מִן הַתוֹעִים, וַנְתַּן לָנוּ תּוֹרָת אֶמֶת בְּכַתְבּוֹ וּבְעַל-פִּיהָ, וְאֵנוּ זֹכִים

לאמונה שלמה בכל הבחינות, כי אנו מאמינים בו יתברך, ושל הנחת העולם בפרטיות הכל על ידו, יתברך, וזה בחינת תורה שבכתב ותורה שבבעל פה, כי תורה שבכתב זה בחינת עקר האמונה שבכלל, ועל-כן יודעים ממנה גם האמות, ותורה שבבעל פה זה בחינת שלמות האמונה בפרטיות, ומה אין יודעין ומאמינים בתקלית השלים ריק ישראל עם קדושים, ובאמת שניהם אחד, הינו תורה שבכתב ותורה שבבעל פה, שהם בחינת אמונה בכל ואמונה בפרט שניהם אחד, וכי אפשר לזה בלא זה, ועל-כן באמת האמות הקופרות בתורה שבבעל-פה, אין להם שום חלק גם בתורה שבכתב, כי אין מקימין אותה רק שיש קצת בינייהם שישודעים ממנה, ולומדים אותה, ויש להם מעט אחיזה בה, וכן מאחר שחוקים מאמונה בפרטיות, מפילא נפגמה אצלם גם האמונה בכלליות רק שבהעלם גדול יש בהם איזו נקודה של אמונה הפללית שיש להם איזו אחיזה בה, נמצא שucker ההבדל והיתרונות של ישראל על האמות הוא בחינת תורה שבבעל-פה, שהיא בחינת האמונה הפרטית שמהם רחוקים לגמרי.

ט.

צְרִיךְ שֶׁתַּדַּע, אֲהוֹבִי, אָחִי הַיָּקָר, אֲשֶׁר כֵּל
 הָעוֹלָם וּמְלָאוֹ הוּא מֶלֶא רָזִין וִסְודֹת נֹרְאִים
 וּנְשָׁגָבִים מְאֵד, וְאַפְלוֹ מַיְשָׁאַינָּו צְדִיק גָּדוֹל בֶּלְכָה,
 רַק הוּא בֶּר דִּעָת אַמְתִּי, וּמַאֲמִין בָּאַמְתִּי, יִכּוֹל לְהַבִּין
 מַרְחֹוק נְפָלָות הַבּוֹרָא וּנוֹרָאָתוֹ, שָׁהַם מֶלֶאָים כֵּל
 הָעוֹלָם, כִּי יִשְׁחַקְמָה עַמְקָה וּנְפָלָה בְּכָל דָּבָר,
 וּכְמוֹ שֶׁפְתֻּחָה: "כָּלָם בְּחַכְמָה עַשְׂיוֹת", וּכְתִיב: "מָה
 גָּדוֹלָה מְעַשְׂיוֹת הַשֵּׁם מְאֵד עַמְקָוּ מְחַשְׁבוֹתִיךְ", כִּי כֵּל
 דָּבָר מַקְבֵּל חַיִת מִחְכָּמָת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה, וְהַתּוֹרָה
 מֶלֶאָה רָזִין וּרָזִין דָּרָזִין עַד אֵין קָז, וְהִיא מַלְבָּשָׁ
 בְּכָל הַדָּבָרים שְׁבָעוֹלָם, עַל-כֵּן בּוֹנְדָאי בְּכָל דָּבָר
 שְׁבָעוֹלָם בְּכָל וּבְפֶרֶט יִשְׁ בּוֹ רָזִין נְשָׁגָבִים מְאֵד
 מְאֵד, וַיִּשְׁ טָעַם נְפָלָא וּכְמוֹס לְכָל דָּבָר וְדָבָר מְפֶרֶטִי
 הַטּוֹבָע, כִּי בָּאַמְתִּי אֵין שָׁוֵם טּוֹבָע כָּל, כִּי הַטּוֹבָע
 מַתְנַהָּג בְּחַכְמָתוֹ יַתְבְּרֹךְ בְּהַשְׁגָחָה נְפָלָה, עַל-יָדִי
 אֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה שְׁבָהָן בָּרָא וּמְנַהֵּג הַפָּלָ
 בְּנְפָלָאָתוֹ הַפּוֹרָאָות, וְעַל-כֵּן בְּכָל דָּבָר שְׁבָעוֹלָם
 בְּכָל וּבְפֶרֶט יִשְׁ בּוֹ רָזִין עַל-אֵין, אֲךָ מִחְמָת
 שְׁפָל זֶה נְעַלָּם מִהָּעוֹלָם מְאֵד מִחְמָת גְּשָׁמִיָּת הָעוֹלָם,

על-כן אין שום אדם יודע מה נעשה בעולם בכלל עת, על-כן העיקר הוא אמונה חכמים אמתאים, שהם צדיקי אמת ששברוז את גופם לגמרי, עד שזכו להשיג רזי עולם, עד שכל מעשיהם ודבריהם יש בהם רזין נפלאים, ואינו פשוט כלל, כי הם יודעים מה שעושים ומדברים, ועל-ידי שאנו מאמינים בהם, שכל דבריהם ומעשיהם אינם פשוטים אלא יש בהם רזין, ועל-ידי זה אנו מאמינים גם-כן שבכל הדברים שבעולם יש רזין, רק שאין אנו מבינים אותם, מחתמת גשמיות גופנו, כי הלא זה הצדיק ששומר את גופו, יודע באמת מה שעושה ומדבר, וכל דבריו ועיניו מלאים רזין וסודות נפלאים, ועל-ידי זה שאנו זוכים להאמין כלל-כך בחכמים אמתאים, ועל-ידי זה הוא עקר ייחוד קדשא בריך ושבנתייה, ועיקר תקון כל העולמות ובטול כל הדינים, וזה תלוי קיום כל התורה.

י.

צרייך שתזכור, אהובי, אחיך היקר, אשר כל הטעיות והכפירות של הדורות הקודמים שעבדו

עֲבוֹדָה זָרָה וְשֶׁל עַכְשׁוֹ שֶׁל הַחֻזְקָרִים וְהַפִּילּוֹסּוֹפִים, הַכָּל נִמְשָׁךְ עַל-יְדֵי תָּאוֹת רְעוֹת, וּבְפִרְטָה הַתָּאוֹה הַכְּלָלִית שֶׁהָם מִשְׁקָעִים בָּזָה בִּזְתַּר כְּגַרְאָה בְּחוֹשָׁן, וְעַל-כֵּן הֵם נוֹטִים אַחֲרָם סְבָרוֹת מִזְיָפּוֹת וּמִהַפְּכִים מֵהֶן הָאֶמֶת, וַיַּדַּע מַה שְׁחַקְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים הַזָּהָרִוּ מִאָד בָּאָזָהָרָות חַמְרוֹת, שֶׁלֹּא לְהִגּוֹת בְּסֶפֶרְיוֹתָם, וְעַל-כֵּן בָּאֶמֶת בְּהַזּוֹת הַקּוֹדְמִים הִיּוּ הַפִּילּוֹסּוֹפִים כּוֹפְרִים בְּדָבְרֵי חַכְמֵי הַתָּלְמוֹד, וְגַם עַכְשׁוֹ אָנוּ יֹדְעִים הָאֶמֶת שֶׁהָם כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי בְּדָבְרֵי חַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים, אֲךָ בְּסֶמֶךְ הַתְּנִכּוֹן בְּעַרְמָמִיות רַבָּה בְּדָבְרֵי שְׁטוֹת וּמִרְמָה לְהִשּׁוֹת גַּם דִּעָת חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בַּתָּלְמוֹד הַקָּדוֹשׁ עִם דִּעָותֵיהֶם הַרְעָות, חַס וְשָׁלוֹם, וּרֹצִים לְהִכְנִיס שְׁטוֹת חַכְמָתֶם הַרְעָה בְּדָבְרֵי הַתָּלְמוֹד הַקָּדוֹשׁ וְגַם בְּסֶפֶרְיוֹ קִבְּלָה הַקָּדוֹשָׁה, וְכֹל זה בְּשִׁבְיל לְהִטּוֹת לִב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, חַס וְשָׁלוֹם, אֲחֵרֵי דִּעָתֶם הַרְעָה וַהֲפָרָה וַהֲטָמָאָה וַהֲמִזְיָפָת, אֲכָל מֵי פְּתִי וּכְסִיל שֶׁלֹּא יִבְין עַרְמָמִיות שְׁלָהָם, וְהַאֲישׁ הַחֲפִץ בָּאֶמֶת לְהַשְׁאֵר בְּנִקְדָּת יְהִדּוֹתָו בְּנוֹדָא לֹא יִטְהָ לָהֶם וְלֹא יִשְׁמַע לְדָבְרֵיהֶם לְהִסְתֹּות וּלְפִתּוּיִם שְׁלָהָם, כִּי לֹא בָּאָלה חָלֵק יַעֲקֹב.

תִּם וּגְשָׁלָם, שְׁבָח לְאֵל בּוֹרָא עוֹלָם !